

SMÅ DRAG UR INSEKTERNAS LIF.

Den 12 maj d. år träffades å Östra Stäket en larv af den bekanta Furuspinnaren, *Eutrichia Pini*, krypande å en gångstig i skogen. Larven syntes vara fullvuxen och han var sannolikt i begrepp att på lämpligt ställe förpuppa sig. Larven hemtogs och släpptes i en större glasburk af mer än 20 cm. i höjd med litet jord å botten, och försågs för säkerhets skull med litet föda. Denna brydde han sig icke vidare om utan kröp omkring och gjorde, såsom det tycktes, fåfänga försök att krypa upp för glasväggen. Innan jag öfverbundit burken, blef jag utkallad för något ärende, och burken fick stå utan öfverbindning en timme eller något mera. Då jag kom åter, fann jag burken tom — larven var borta. Han hade, då försöken att omedelbart krypa upp för burkens insida misslyckades, funnit på råd. Genom att föra hufvudet omvexlande till den ena och den andra sidan fästade han en fin men stark silkestråd i zigzag ställda linier vid glasväggen och med tillhjälp af denna repstege kröp han småningom uppåt och förlängde sin repstege uppåt samt klättrade så vidare uppåt på densamma, tills han nådde burkens kant. Detta hans sätt att gå till väga för att komma ur sin fångenskap hade jag nämligen tillfälle att snart därefter iakttaga, emedan larven återfanns på golfvet i rummet och förpassades ånyo till samma burk, som nu försigtigtvis öfverbands med glest tyg. Sin repstege n:o 2 anbringade han på en annan del af burkens insida och begagnade, underligt nog, icke den förut upprättade, ehuru han, sökande efter förpuppningslokal, vandrade förbi och

vidrörde densamma. Uppe vid burkens öfverkant under det öfverbundna tygstycket spann han därefter in sig och redan den 12 juni var en vacker hane kläckt ur puppan. Detta byggande af silkesstegen røjde hos larven en förmåga af beräkning, som jag icke hade väntat mig att finna.

O. T. S.